

Koristi i plodovi propisivanja ramazanskog posta (Meka)

Hatib: dr. Usama ibn Abdullah Hajjat

21. ramazan 1445. po Hidžri / 22. mart 2024.

Hvala Allahu, Onome Koji je počastio ljude propisujući im post, i Koji je podario da ramazanski post i noćni namaz u ramazanu budu uzrok praštanja grijeha i loših djela. Zahvaljujem Mu, slavljen neka je On, na obilnim blagodatima i velikim darovima. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji nema druga, Uzvišenog i Plemenitog, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Allahov rob i poslanik, koji je pozivao na put Dženneta, Kuće vječnosti. Allahu moj, smiluj se, spasi i blagoslovi Svoga roba i poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovu porodicu i sve ashabe dok se smjenjuju dan i noć.

Bojte se Allaha onako kako Ga se treba bojati, i budite svjesni Njegovog nadzora, jer On zna tajno i skrivenije od toga, i ne dozvolite da vam život i dragocjeno vrijeme prođu uzalud. Ne trošite ga u onome od čega nema nikakve koristi, što "otpada", a trošite ga u onome što koristi, i što "ostaje" na Zemlji, pa će vam Allah uvećati nagradu, i uzdići vam spomen i osloboditi vas tereta grijeha.

O muslimani, između dunjalučke zabave i besmisla, i usred ovosvjetskih iskušenja i događaja, žarišta njegovih sukoba i plamena njegovih ambicija, čovjek osjeća da mu treba utočište, u koje se može povući i skloniti u njegove sjene, da se preispita, pripremi poputninu, obnovi odlučnost, izoštri ambicije i ojača volju, kako bi mogao nastaviti svoj put, opskrbljen Božijom potporom i uputom, i sigurnim koracima.

Jedna od Allahovih izdašnih blagodati i jedan od blagoslovljenih darova jeste da je islamskom ummetu dao vremena u kojima će se duhovno uzdići, i što je Svojim robovima dao životne prilike, sezone dobra i megdane dobročinstva, na kojima mogu ostvariti najuzvišenije želje, ciljeve i nade.

U pročelju tih prilika i sezona je ovaj blagoslovljeni mjesec ramazan, "plemić" ostalih mjeseci, koji je odlikovan objavljivanjem ove upute i svjetlosti u njemu, koji je lijek za ono što je u grudima, koji je mjesec časnog Kur'ana i mudre opomene. "U mjesecu ramazanu počelo je objavljivanje Kur'ana, koji je putokaz ljudima i jasan dokaz Pravoga puta i razlikovanja dobra od zla." (El-Bekara, 185)

O vjernici, ako je snaga za muslimana nužnost, poputnina i kapital bez kojih je njegov duhovni život nezamisliv, jer mu je ona pomoć u dosljednom slijeđenju istine, put do blagostanja i pobjede, vrata do Allahovog zadovoljstva i uzrok Njegove ljubavi, kao što je o tome obavijestio Poslanik pravog puta, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu koji je zabilježio Muslim u svom Sahihu od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, rekavši: "Jak vjernik bolji je i draži Allahu od slabog vjernika, a u obojici je dobro", onda je zasigurno ovaj blagoslovljeni mjesec ogromna prilika i plodno polje za jačanje volje u duši muslimana postača.

Ustezanje od jela, pića i sve ostalog što kvari post tokom dana, i strpljenje, koje to prati, u suočavanju sa (samo)uskraćivanjem i gorčinom gubitka prohtjeva na koje je navikao, kao i bdijenje noću i podnošenje umora, zahtijeva da se u duši muslimana javi osjećaj otpora prema svakom osjećaju slabosti i svakoj želji za zabranjenim u toku dana, ma koliko iskušenja bilo i koliko god prohtjevi bili jaki.

Ako postač "položi" ispit i uspije da stekne povećanu pobožnost, to će mu pomoći da nastavi s borbom, i ojačat će njegovu volju u suočavanju sa zabranjenim prohtjevima i u postojanosti pred izazovima. Svaka situacija u kojoj se suočava s prolaznim hirom, ili snažnom željom, ili velikim iskušenjem, to je, zapravo, ponovni ispit njegove volje, u kojem se uvećava korist bogobožnosti, koja je postignuta postom. To je, tada, popravak u pristupu, napredak u konceptu i vraćanje na ispravan kolosijek. Postač, time, kao ponizni i bogobožni Allahov rob, prelazi iz poniženja grijeha u ponos pobožnosti, i iz nizina nemoći i lijenosti do visina ozbiljnosti, odlučnosti i aktivnosti, i iz prljavštine prezrenih navika, prijekornih postupaka i sramnih radnji u čistoću ispravnih navika, lijepih običaja i zadovoljavajućih djela.

U principu, post, u kojem su ispoštovani svi uvjeti i upotpunjeni svi adabi, oživljava kod čovjeka oslabljenu snagu, volju i odlučnost, a to je jasan dokaz da je postač postigao najveći mogući stepen bogobožnosti, o kojem govori kur'anski ajet: "O vjernici! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da biste se grijeha klonili, i to neznatan broj dana; a onome od vas koji bude bolestan ili na putu – isti broj drugih dana. Onima koji ga jedva podnose – otkup je da jednog siromaha nahrane. A ko drage volje da više, za njega je bolje. A bolje vam je, neka znate, da postite." (El-Bekara, 183–184)

O vjernici, potvrđeno je vjerodostojnim putem od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da umra u ovom blagoslovljenom mjesecu vrijedi kao hadž. Buhari i Muslim bilježe u svojim Sahihima, Ebu Davud i Ibn Madža u svojim Sunenima i Ahmed u Musnedu od Ibn Abbasa, radijallahu anhum, da je rekao: "Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je jednoj ensarijki: 'Šta te je spriječilo da obaviš hadž s nama?', a ona je odgovorila: 'Imali smo devu koja nam se služila za navodnjavanje usjeva, pa ju je uzeo taj i taj i njegov sin za svoju suprugu i sina, a nama je ostavio drugu devu s kojom ćemo navodnjavati usjeve.' Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče joj: 'Kada dođe ramazan, obavi umru u njemu, jer umra u ramazanu vrijedi kao hadž', ili joj je rekao nešto slično tome."

To je zaista vrhunac vrijednosti i blagodati!

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podučio je ovu ženu da je umra u ramazanu na stepenu hadža, ali u smislu nagrade, a ne u smislu da može zamijeniti hadž i da je time izvršena obaveza hadža, za onoga ko nije obavio obavezni hadž, jer su islamski učenjaci složni u tome da umra ne može zauzeti mjesto obaveznog hadža. Hadis, kao što kažu učenjaci hadisa, također ukazuje na to da se nagrada za djelo povećava zbog blagoslovljenosti vremena u kojem se čini i zbog povećane prisutnosti srca i iskrenosti.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, lično, nije obavio nijednu umru u ramazanu, od svoje četiri umre, a mogući razlog za to, kao što kaže Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, treba tražiti u činjenici "da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u

ramazanu bio zauzet ibadetima važnijim od umre, a bojao se i da ne optereti svoj ummet, jer je znao da, ukoliko bi on obavio umru, oni bi ga sigurno slijedili u tome, i tako bi sebi samo još više otežali, spajajući post i umru. Poznato je da je Poslanik, sallallahu ostavljao neka djela, iako ih je volio činiti, bojeći se da ta djela ne budu naređena njegovom ummetu i da im ne bi otežao”.

Ova nagrada i vrijednost odnosi se na onoga ko obavi jednu umru u ramazanu.

Mnogi ljudi griješe tako što svjesno i ciljano obavljaju više umri u ovom mjesecu, svakih deset dana, ili svakih sedam dana, ili svaka tri dana, čime sebe dodatno opterećuju i dovode sami sebe u neugodnu situaciju, a uz to stvaraju gužvu svojoj braći i sestrama koji nisu obavili umru, i uznemiravaju ih, a posebno u vremenima velikih gužvi i prisustva velikog broja mu'temira u Meki.

Bojte se Allaha i trudite se koliko možete da iskoristite prilike za činjenje dobra u mjesecu dobra, iskreno i slijedeći u tome Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve se sellem.

Sjećajte se uvijek da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na najbolje Allahovo stvorenje Muhammeda ibn Abdullaha, pa izgovarajte onako kako vam se naređuje u najistinitijem i najljepšem govoru: “Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

